

а тут собі така щоденність :
ти — зліва а я — справа
між нами — і калюжа й океан
в якому з них мені топитися ?
і по якому будеш плавати в той час ?

як тільки ти на мене глянеш
— в ту саму ж небезпечну мить —
зі світу кольорів і запахів і звуків
в рефлексі самозахисту
(куди ? — не відаю)
зникаю.

Цикл « [Заложники стирання](#) ».